

בית הספר הגבוה להנדסה

החלה ההרשמה לשנת תשכ"ו

בפקולטה לרדיו אלקטרוניקה וטלקומוניקציה

הסטודנטים יוכשרו בשעות הערב במסלול ארבע-שנתי לבחינות ההסמכה של האגודה הבריטית למהנדסי-הרדיו לקראת התואר: **A.M. Brit. I.R.E.**

סגל ההוראה מורכב בעיקרו ממהנדסים בוגרי הטכניון בחיפה.

נתקבלים מועמדים בעלי תעודת-בגרות ישראלית או תעודה מקבילה ובוגרי בחיטסר מקצועיים.

מועמדים אשר טרם השלימו את בחינות הבגרות יוכנו במקביל לבחינות: G.C.E.

פרטים והרשמה: יום יום בין השעות 5-7 בערב במשרדי המכללה, תל-אביב דרך פתחי תקוה 126 (מזל הקריה). טלפון 244891.

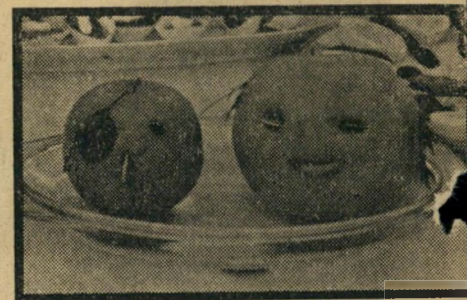
למשל, המכהן כיום כראש החוג לספרות אידיש באוניברסיטה העברית בירושלים, נהג לחתום בשמות שונים, כמו לוס או אלף. ● אדם אחר שנהג לחתום אלף על ושימותיו היה זלמן רובשוב, היום זלמן זור, נשיא המדינה. שור, שמאוחר יותר היה אף עורך דבר, חתם גם בשמות אחרים: ב.ב. או ב.בית או סתם זיו. ● חיים שורר, עורכו הנוכחי של דבר, סיפר ה שבוע כי מכתבים רבים נערכים מדי יום על שולחנה, נגונים, כי הם כוללים דברי ביקורת חמורים על דויד בן-גוריון. כותב בים אותם אנשי מפא"י ותיקים ומסורים. הוא סיפר עוד, כי השבוע טיפלו אליו יוסף קיצים, איש העליה השניה ועסקן מפא"י ותיק, זעק בטלפון: „גחאלד! גחאלד, כך גוריון!“ ● זעקת שבר אחרת נשמעה בי יומן המפר"ל הצופה. מיד עם גמר ההצבעה בבחירות שנערכו בקרב הסטודנטים התל-אביביים, טיפן צעיר דתי למערכת, הודיע על ניצחון המועמדים הדתיים. עורך הלילה פירסם את הידיעה בהנאה, נידים למחרת לקרוא כי הישג הדתיים היה קטן יותר. התנצל המודיע הצעיר: „הודי נסע באותו יום להול, ורציתי שיצא מן הארץ במצב-רוח טוב.“ שם הודו: חיים משה שפירא, שר הפנים. ● עסקן ספרדי ירו שלמי הסכיר השבוע למה לא יוכלו שרותי המודיעין הערביים להחזיר את סוכניהם לצמרת המדינה, כדוגמת ארי בהן זיל,

סאלה שבאתי לחברי להקת הגשש החיוור. אחר כך יצא הגשש לכבוש את אירופה ואמריקה, יקפוץ גם ליפן. ● אלבום התיאטרון. פרי עבודתו של הצלם פלור מירוב, משמש גם אשנב לעולמם הרוחני של השחקנים הישראלים. פטר צירף צילום קטעים בכתב-ידים של השחקנים, בצמוד ל תמונותיהם, שם הם מדברים על החיים, על התיאטרון ובכלל. ● הנה רובינא ל משל, אוהבת לחיות, אך „עם כל הרצון החזק לחיות, לו ידעתי כי במותי אעזור לשים קץ למלחמות בעולם — אני מוכנה למות.“ ● אברהם הלפי: „לובשים פנים, פושטים פנים. על כל פנים — כך דרך גבר על במה.“ ● אבנר חזקיהו: „ברגע בו נמצא מול השחקן ראי — הוא כבר קשור לעצמו ומתחיל להשתנות, אבל אחרי מאה הצגות אני מביט בראי ומתחיל להצחק את עצמי. אחרי מאה וחמישים — אני משתגע.“ ● שמועון ישראלי: „לאחר 15 שנות עבודה בתיאטרון, אני כמעט משוכנע שלא בחרתי במקצוע הנכון.“ ● שחקן אחר, שהגיע השבוע לישראל, שימש כאטרקציה במועדון הלילה של מלון שרתון. היה זה פרנק סינטרה, שיר פיע גם הוא כבטס הטל צל ענק. נשות חברה שבילו במקום הטרידו אותו בהזמנות לרי קודים. הוא סירב לכולן. אחת מהן לא הסתפקה בהזמנה, קראה לעברו: „מיסטר סינטרה, אני עשה מסיבה לכבודך הלילה, ומקרה שתבוא.“ ענה הוא: „תני לי לעשות קודם מסיבה לכבודך. אני מקחה שלא תבוא.“

★ ★ ★

„גוואלד, בן-גוריון!“

אחת מעבודותיו הראשונות של דן מיר קיין, כתבו החדש של הארץ, היתה עריכת סקר דעת-הקהל הפוליטית בארץ. בין שאר התוצאות בסקר בלטו שתיים: אשכול זכה

מרים אשכול ואשכוליות בן-גוריון ודיין פירות באושים

בהתבססם על החזות החיצונית הדומה בין הרבה עברים לערבים. „אם יעשו נסיון כזה“, אמר, „יחשב הסוכן הערבי באופן טבעי ליהודי בן לעדות המורת. לכן לא יגיע לצמרת, כי כידוע לכולם דופקים אצלנו את השחורים.“ ● בחירתה של ח"כ מפא"י בבה אידלסו לאם השנה, עוררה את שמואל אבידור, ראש מערכת השבועון פנים אל פנים, להציע כי נאזירה לוי, האם שתרמה את כלייתה למען בנה, חיבחר כעסקנית השנה.

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● סגן ראש הממשלה אבא אבן: „התושייה שגילינו ב-1948 לא התבססה על ענק אחד וחגבים רבים.“ ● שר התחבורה משה כרמל: „שרי הממשלה אינם לוחינים של איזושהי שמש.“ ● המומחה לעניינים סובייטיים יצחק דויטש, בדברו על המדיניות ה נוכחית של ישראל: „האם הישראלים רוצים בחורבן בית-שלישי, שלאחריו אפילו לא תהיה גלות?“ ● כותרת ביומון „חרות“: „הר שי הפך עורה, ופניף חיפה הברבורותיו.“ ● עסקן המפלגה הקומוניסטית הישראלית, על מצב מפלגתו: „מקיי סכינאי.“

בו לפופולאריות גדולה, ותנועת החרות נמצאה בירידה. יתכן כי הכתב החדש הרגיש אינעמיות בשעת כתיבת התוצאות, כי רק לפני שבועות ספורים עזב את מקום עבדו דתו הקודם ביומון חרות. אך האמת כניראה קודמת לכל. אחרת חשב עורך חרות איזיק רמבה, שניתקל במירקון במיקרה בבית סוקוב. „בוגד!“ קרא לעברו רמבה. ● עובדיו של עתון אחר שקעו השבוע בים הזכרונות. הסיבה: מלאת ארבעים שנה להיסודו של דבר. לרגל האירוע נברו עורכי היומון בארכיונים, העלו מהם פרקי היסטוריה. ברל כצנלסון, למשל, מי יסדו ועורכי הראשון של העתון, קיבל משכורת ראשונה בסך 17 לירות מצריות. לשם השאחה: עורך הארץ קיבל באותה עת משכורת בסך 60 ל"מ. ● ראש עיריית תל-אביב מורדכי נמיר, שנקרא פעם נמיר רובסקי, עבד או במשרדי דבר, במחלקת המיטלוחים. לאחר זמן מה פוטר, אחרי שיעצו לו, ברוב נימוס, כי כדאי לו להפיש תעסוקה אחרת. ● בין עובדי העתון ה הסתדרותי נמצאו אז אנשים שהפכו כעבור שנים לשונאיו המושבעים. בולטים ביניהם: המשרד הלאומי אורי צבי גרינברג, והמנחה אבא אחימאיר, שכעבור שנים ספורות נאסר כרביביוניסט, אחרי רצח הד"ר חיים ארלוזורוב. ● פרק אחר בחולדות העתון מהחיים שמת העט של המשתתפים בו. הפרופסור רוב סדן ל-

„לוידי“
המכון הבינלאומי להתכתבות
אלפי מתכתבים
לפי שיטה אמריקאית
פרוספקט חינם
תל-אביב, ת.ד. 4185

הגשת הריון
בדוגמאות
והדרות
יהודית
ת.א. רח' הנרמל 39 מ' דה אלובי
טל. 56980

רכשו מקצוע משתלם
תוך זמן קצר.
בהדרכה מקצועית
מעולה

ספרות נשים
וקוסמטיקה
קורסים בקר וערב
פתיחת הקורס
1.7.65

קבלת לקוחות בסלון בית-הספר לספרות „דיאנה“
יום-יום, בין השעות 9-1 בצהריים, 3-7 בערב
בימים א', ג', ה'. הסלון פתוח עד 9.30 בלילה.

ת.א. ריינס 1 (ככר דיזנגוף) טל. 226066

סוף שבוע
עם „מלכת-שבא“

ב-115 ל"י, כולל טיסה הלך וחזור
מחכה לך חופשת סוף שבוע
במלון „מלכת שבא“, באילת.

ב-95 ל"י, כולל טיסה הלך וחזור
לרשותך חופשת סוף שבוע
במלון „אואזיס“.

הרשמה: „ארקיע“, טל. 614567
בוא דאית לנח וזבלות
טוס „ארקיע“
למלכת שבא